

АБВ

Професионална гимназия по икономика "Иван Илиев"

Брой 8/ 2012 г.

БЪЛГАРИЯ

О, Българийо любима,
колко прекрасна си ти!
О, родино закриляна
в моите мечти!

Със своите низини и равнини
разкриваш ти,
неземна красота и светлина
в нашите сърца!

С Рила, Пирин и Родопи
гордо издигаш се ти,
с била високи
планините надари!

Поля и небеса широки
пак разгръщат се навред,
о, да знаеш колко са ми мили
красотите в теб!

На въздух чист и вода бистра
хората радват се днес,
да имаше сила чиста
да се върна при теб!

Димитрина Велева 11а клас

63 години ПГИ „Иван Илиев“

Честит празник на всички ученици, учители и непедагогически персонал в ПГИ, както и на всички, чийто житейски и професионален път е свързан с Гимназията. В навечерието на 63-годишнината от създаването на ПГИ „Иван Илиев“ Ви желая здраве, лични и професионални успехи, да пазите традициите на нашето училище и да изграждате облика му през XXI век.

Директор: Ася Бояджиева

ПРИЯТЕЛСТВОТО

Днешният динамичен и комерсиален свят ни дава възможност да осъзнаем, какво е значението на думата приятелство. То може да се опише и така: " Приятелството е бисер на морското дъно, години са нужни да го откриеш, а само секунди, за да го загубиш". Съществува ли наистина толкова чиста и неопорочена връзка , която да се нарече приятелство ?

В нашето ежедневие много често се завързват познанства с хора, между които има привличане и само за един миг могат да се превърнат в приятелство, да се споделят несподелени досега моменти от живота ни, а в друг един момент казана не на място дума или непремерен жест могат да разрушат изградено с години приятелство. Затова приятелството трябва да се пази, то трудно се гради, но само за миг може да бъде разрушено.

В ученическите си години човек има много познати, на които може да разчита, да се доверява безрезервно, също и те на него. Причината за това можем да открием в нашата прекалена доверчивост или пък в неосъзнатата ни наивност, а може би и в това, че все още не сме изпадали в ситуации, в които да имаме нужда от приятели. Но смятам, че в тези години е по-лесно да откриеш човек, който да "умре" за теб или да влезе в ада.

Но истинските приятели се откриват едва по-късно в житейския ни път, когато ни поемат водите на живота. Тогава бурите, с които трябва да се борим за оцеляване, ще ни карат да осъзнаем кой може да бъде наречен

приятел. Мога да кажа, че са малко личностите, които могат да се нарекат така . По-добре е да се броят на едната ръка, но да са истински, отколкото да са повече и да са лицемери.

Едва в този по-късен момент от живота си ние помъдряваме и оценяваме приятелите, едва тогава откриваме точното значение на думата. За да си добър приятел, трябва да си лоялен и отзивчив и да си толерантен към чувствата на останалите. Ако цениш някого, то това ще е поне заради общите ви интереси, заради възгледите, които споделяте, и моментите, в които сте имали нужда един от друг. Приятелството го разбирам като общуване може би точно в тези най-горчиви мигове, когато изострените от негативни изживявания сетива срещат разбиране и съчувствие у другите.

Приятелството е умение да споделиш болката си или разочарованието и да я разбереш у човека до себе си. Но още повече боли, когато се окажеш сам с болката и осъзнаеш, че всичките доверени хора са били до теб заради парите, материалното, а не заради това , което си ти самият . То е общуване – с думи и жестове,сега и завинаги, тук и на хиляди километри, в мига и в безкрайното време. Вникването и докосването до другия светоглед е възможност за себеотдаване и същевременно себеоткриване, опит за разбиране и съпреживяване на една непозната доскоро драма на човек, който не ти е безразличен. Винаги можеш да откриеш в този човек приятел, който е с теб в трудните мигове и спътник в живота, с когото да споделиш най-съкровения си желания, мечти.

Да изградиш едно съпреживяване с добри думи и помисли, с общи планове за бъдещето.

В моменти на разочарование си задавам въпроса, дали живея правилно и намирам отговор в създадените приятелства, те са моят ориентир. Защото по-голяма цена има животът, когато е изпълнен с истински приятели, а не с материални блага. Защо са ни всичките тези пари, когато приятели няма. По-добре в шумни компании с истински приятели, отколкото в лукс и сами.

Съществува ли приятелство в този забързан и прагматичен свят, в който материалното е над всичко? Можем ли да различим безкористните индивиди, на които можем да разчитаме и които можем да наречем приятели? Би ли познал лукавия зад фалшивата усмивка и различил истинския човек от актьора? Да! Трудно е да се отдели приятелят от псевдоприятеля, но вие се опитайте и го потърсете, защото животът без приятели не е нищо друго, освен безсмислена борба, в която не можеш да оцелееш, ако си сам.

Ива Кюртова 11д клас

Фалшиво щастие

Нека да играем на преструвки
и повярваме, че всичко е наред!
Нека да фалшифицираме усмивки
и кажем, че сме добре!
Нека кажем, че вярваме в историите им,
и да заблудим всички, че вярваме на тях!

Но и двамата знаем, че живеем в ад,
в който нашите мисли са огньовете!
И колкото и да ни горят,
ние трябва да продължим!
Нека се преструваме и казваме,
че всичко ще бъде наред,
докато вътрешно горим....

Десислава Петровска 11 д

Капчиците дъжд се отронваха бавно,
както сълзите в очите.
Капка по капка, сълза след сълза,
пареха в самотната ѝ душа.
Дъждът успокояваше Джули както нищо друго.
И както светът ставаше по-свеж след дъжда,
така и сълза след сълза олекваше на нейната
душа.
А защо плачеше, не знаеше дори самата тя.
Плач без причина,
спомени за мнозина.
С усмивка на дете,
с ледено сърце
тя беше кралицата на тъгата,
беше покорена от самотата.

Ваня Бахчиванова XIIб клас

Цената на Рая

Там, където те води,
Там, където продължава,
Там, където повярва.
Има път към рая!

Там, някъде си ти
Там, някъде съм аз,
Там, някъде са спомените.
Има път към рая!

Там родих се, плаках и се смях,
Там се учих, падах и играх,
Там пораснах, страдах и разбрах-
Има път към рая!

Не съжалявам за избора!
Не промених света,
Но победих смъртта!
Има път към рая!

Глория Смилкова XIд клас

Поглеждаща в мрака,
изпълнена от тъгата.
Стоя сама в празната стая,
между четири голи стени ридая.
Музиката пак звучи -
тъжна балада за сълзи.
И чувствам болка в сърцето,
изписана е самотата на лицето.
Глупаво момиче за кого рониш сълзи,
нима за онзи, който сама рани
или за този, когото не поглеждаш дори?!!
Гордостта пречи ни,
пречи да сме щастливи, разбери!!
Ваня Бахчиванова XII б

НИКОГА НЕ ЛЪЖИ

Невероятен е блясъкът в твоите очи,
когато сълза пролееш ти.
Красиво е не за това, че в този момент се
разкъсва твоята душа,
красиво е за това, че ти си истинска сега.
Постоянно си мислиш че си сама,
но моля те, недей така,
че ме раняват тези твои слова.
Може би си била някога сама,
но не и сега, когато аз чувам твоите слова,
докато прошепваш със уста,
че всичко било просто лъжа,
но не е така, не всяка чужда дума е лъжа
понякога тя излиза и от твоята уста
и ранява нечия друга душа.
Не лъжи за каквото и да било,
че това е едно колело,
един безкраен кръг от лъжи,
в който днеска страдам аз, утре ти.
Не прави лабиринти, паяжини, капани
просто гледай думите да са истината, нали?
И нека няма повече ранени души
просто следвай принципа „Никога не лъжи“.

Исмен Летифов XIд клас

АБВ

Истински приятели или съвършени предатели?!
Може ли човек сам по пътя да върви?!
В този свят на силиконови мечти и задкулисни
игри,
пълнен с актьорски лъжи, истинското откриваш
ли ти?!
Казваха „ще съм до теб” ,
а в сърцето си са криели лед.
С ледени очи
гледаха провала ми!
Дадох всичко за тях,
а те превърнаха приятелството в прах!!!
Но, човеко, разбери - това е живота, понякога
нечестна е съдбата.
Но не можеш да си сам на света, без ръка
позната!
Рискуваш, като се доверяваш
и за приятелството всичко даваш.
Но има хора, разбери,
които вярват в нашите мечти.
Истински същества,
които са ти зад гърба
и не те оставят да паднеш в калта!
Има хора, които са плакали заедно с мен и
сълзите ми с усмивка са трили!
Да, има ги, истински са, тук са!
Били са до мен и ще бъдат, сигурен бъди.
И за всеки от тях частица от сърцето си
отделих
и щастието открих!
И там отляво ги нося сега,
знаейки, че ме държи една приятелска ръка!!!

Ваня Бахчиванова XII б

ЗА ЗНАНИЕТО

О, знание свещено,
какво богатство си ти!
Знание светло и земно,
като рай за света си ти!

О, знание безценно,
така си ни потребно...
Без тебе, знание вълшебно,
изгубени вървим!

Като криле на хората си ти,
с теб се учим да летим!
С тебе, знание, света ще покорим
и с умове велики ще го дарим!

О, народе, знай едно
и него запомни -
че на този свят е най-върховно,
знанието да носиш ти!

Марина Велева 11а клас

УЧЕНИЧЕСКИ ПОКЛОН

Училище светло нас ни зове,
за нови знания, за чудни светове.
Откриваме с тебе чудати неща,
за славните българи, наште деди.

Паисий тъмен в килийката свит,
с перо в ръка над малкия лист.
Пише той, букви везе
за българи стари, за наште царе,
да събуди България за нови векове!

ПОКЛОН!

Левски студ и мраз не видя,
страх не почувства,
за майка България клетник умря.
Ботев, негов брат по душа,
за свободата бори се, геройски умря.

Те загинаха за нас! ПОКЛОН!
Батака почернен и Шипка велика,
момци кат орляци и лъвове храбри,
тела и кости оставиха там.

Всеки ден ти ни водиш училище-
при Аспаруха славний, през Симеона Велики,
Ботева храбри, а после Вазов,
през вековете минаваме и стигаме тука .

Мария Йорданова XI а клас

ДОСТОЙНСТВО

Пламва огън, в сърцата ни
от ударите на съдбата
болки, които понасяме
и потъпкваме достойнството си.

Нощи, в които обмисляме
и раждаме гнева, омразата
дни, във които избухваме, крещим...

Има нестихваща радост, която забравяме,
любов, която ни кара да летим,
моменти, в които осъзнаваме,
че животът е ценност!

Живот, в който сами избираме пътя,
изпълнен с весели и тъжни моменти,
времето, което губим да прекарваме
в омраза и гняв,

мигът, в който разбираме
колко трудно е да си себе си и
да запазиш чиста душата си!

Антония Атанасова XII б

Течението

Животът е водопад,
едни сме в реката,
други след спада...

Плувайки през празнотата,
чуваме думите,
губим себе си,
но откриваме всичко...

Ние сме тези, които искаме да играем,
винаги да продължим, но никога да не останем...

И ние сме тези, които искаме да избираме,
винаги да играем, но никога да не губим...

Ученик от 11 клас

МОЕТО НОВО УЧИЛИЩЕ

Кандидатствах, приеха ме, Ужас! Не беше училището, което исках.

Но уви- хареса ми. Хареса ми госпожата, която ми прие документите, хареса ми класът и всичко. Явно съм била за тук- тук е моето място. Ходя на училище с желание и не ми тежи, идвам с желание. Знаете ли че даже мама се чуди дали съм добре. Не съм отлична ученичка, не съм зубър, но се старая, искам да уча и то точно тук. Знаем ли, нямам идея, защо точно тук и сега. Ако кажа, че е заради учителите, ще излъжа, нови хора- малко време няма как да ги преценя и да даде резултат. Ако кажа, че е от мен си- нов въпрос, как? Как сега се случва, че ми се учи. Но уви, така е- решавам задачи ж 19:30h., пиша преходи и уча за влечуги. Не, не ме разбирайте погрешно, може и да не съм научила много, но уча и се старая.

Да, новото училище, с новите учители и новият клас ми харесва. Това е, това е моето училище и моят клас. Тук и сега, макар и рано, аз съм АЗ. На мен ми харесва и се чувствам добре. Знаете ли, много е добре или гот- на жаргон.

Новото училище ме разкри не като лидер, не като сърцето на класа, не като зубър- досаден на всички, а като ученик. Харесах математиката, английският ми идва отвътре де, но все пак... Но се старая и мисля, че успявам. И искам да ви кажа, че се дължи на Вас- новото училище и новите учители. Благодаря на класа, че сте толерантни и отговорни.

Учители, благодаря Ви, че стимулирате и давате поле за изява, че ни позволявате да се доказваме.

И така накратко- ОБИЧАМ НОВОТО СИ УЧИЛИЩЕ, с новите си учители и новия си клас. НАЙ-ВЕЧЕ КЛАСА СИ, ДЕ... НЕ МИСЛЕТЕ, ЧЕ СЕ ПОДМАЗВАМ.

Но да, промених приоритетите и възгледите си. Явно заради вас. Нови учители или знам ли- другият вариант е мама да е права и да съм болна. Но дълга болест... Знаем ли...?

Добре, не искам да съм досадна. Харесвам новото!

ВСИЧКО НОВО:

-УЧИЛИЩЕ

-УЧИТЕЛИ

-КЛАС.

Обичам Ви, колкото и странно да звучи, за някакви си има-няма два месеца. Да, стига- край!

Тук се чувствам добре, даже ОК. Намерих мястото си и така...

Ще докажа, че и Вие има защо да ме обичате, е на Вас ви е раничко, де..., но ще ви дам време!

ОБИЧАМ ВИ МНОГО – Яна

Яна Методиева Шопска 8а клас

НА ПЪТ

Дължината му да не мериш,
да вървиш, да не спираш.
Светлинката в нощта да те води,
там нейде мрака взривила.
Със сигурност късмета ще чакаш,
пътя ще го намериш.
Път, дълъг като живота...

Кирил Лучков ХІд